

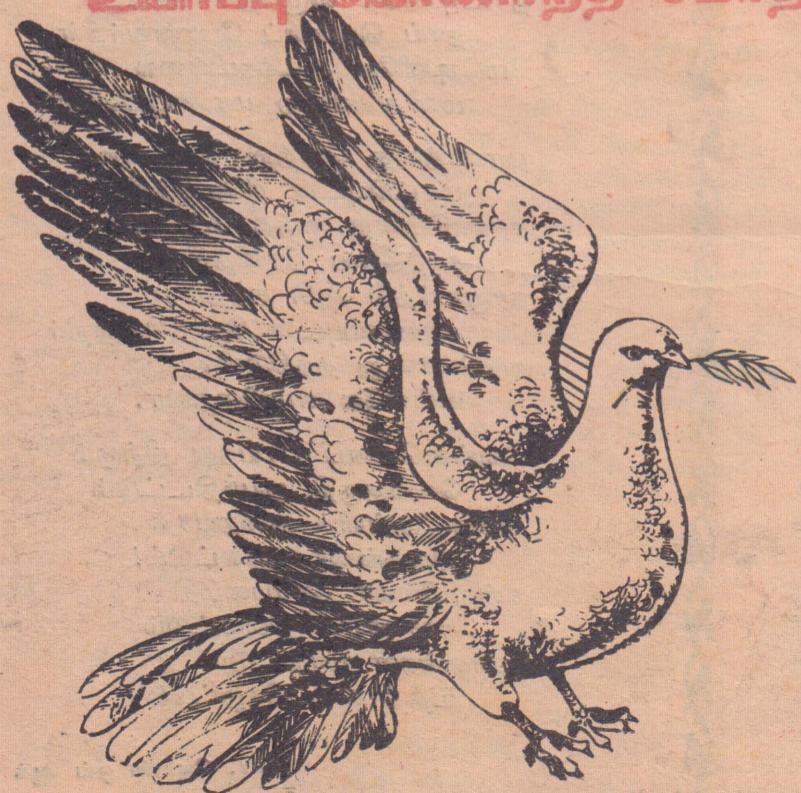
மாதுநாலுவன்

PATHUKADALAN

அல்லே ஓயர் - சஸ்ரீ வாழ்த்துக்கள்

உயிர்ப்பு கொணர்ந்த சமாதானம்

கல்லறை பிளக்க
காவலர் திகைக்கக்
கனிமகன் எழுந்தார்
ஜெயம் ஜெயமே!

**உயிர்த்தார்
மண்ணீல்!....**

புது வாழ்வை
அளித்துவிட்டார்.
புதுப் பொலிவு
ஊட்டிவிட்டார்.
உண்மை எதுவெனக்
காட்டி விட்டார்.
பொய்மையைத் தகர்த்து
எறிந்துவிட்டார்.
இருளின் பிடியை
அகற்றி விட்டார்.
ஒளியினை நிலை
நாட்டி விட்டார்.
நீதி எதுவெனக்
காட்டி விட்டார்.
அநீதியை வீரட்டி
அழித்து விட்டார்.
மனித பாவத்தை
நீக்கி விட்டார்.
மானிடர்க்கு விடுதலை
அளித்து விட்டார்.
விசவாக வாழ்வை
அழித்து விட்டார்.
நம்பிக்கை உணர்வை
ஊட்டி விட்டார்.
பரிசுத்த ஆவிதனை
அனுப்பி விட்டார்.
வாக்கு தனை தவறாது
நிறை வேற்றி விட்டார்.
அறியாமையை அறவே
அகற்றிவிட்டார்.
ஞானத்தினை நிறைவாக
அளித்து விட்டார்.
பிரிவினையைப் புறம்பே
போக்கி விட்டார்.
சமாதானத்தின் மூலம்
சாந்தியை அளித்திட்டார்.
மண்ணோர் மகிழ்ந்து
போற்றிடவே
விண்ணோர் விரும்பி
வாழ்த்திடவே
இறைமகன் கிறிஸ்து
உயிர்த்தார் மண்ணில்! .....

**பாதுகாவலன்
பாஸ்கா சிறப்பு மலர்,**

இலங்கையின் ஒரே தமிழ்
கத்தோலிக்க வார ஏடு.

மலர் : 118

இதழ் : 8 - 9

(ஏப். 17 - மே 1)

விலை : 7/-

வல்லப்பம் தழைக்கத் தொல்பவம் தொலைக்க வானவன் எழுந்தார் ஜெயம் ஜெயமே!

யேசுவின் பாடுகள் இன்றைய எம் மண்ணின் நிலைகளில்

யேசுவின் பாடுகள் இன்றைய எம் மண்ணின் நிலைகளில் ஒட்டிடப் பார்க்கப்பட வேண்டும். பாடுகள்-மரணம், உயிர்ப்பு - வின் ணேற்பு எம் மண்ணின் எல்லா நிலைகளிலும் அர் ததம் தர வேண்டும்.

யேசு பாடுபட வேண்டுமா? மண்ணில் விழுவேண்டுமா? யேசுவின் பாடுகளும் - வேதனைகளும் இறை-மனித இணைப்பை, பாவம் தவிர எல்லாவற்றிலும் எல்லா ரோடும் ஒன்றாகும் நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

நாம் “பாடுபட” வேண்டுமா? எது பாடுகள் மனித உடல்சார் விபத்து மட்டுமல்ல. அவை மனித பலத்தின் அளவைப் புரிய வைக்கின்றன. வேதனைகளின் போது நாம் எதிர்ப்புக்காட்ட முடியும். அமைதியான வானத் தைப் பார் தது அழுமுடியும். விழுகையை அமைதியாக ஏற்று அதன் மத்தியிலும் இறை ந பிக் கையை ஆழப்படுத்தி மீண்டும் புதிய பலத்துடன் வேதனைகள் நடுவே வாழுமுடியும்.

யேசு எம்மோடு நடந்தமையால், மனிதப் பாடுகளின் வாழ்வு வாழ்ந்தமையால், பசி-தாகம்-குடுகுளிர், தலைமேல் கூரை இல்லாத பாது காப்பற்ற வாழ்வு-கள்ளீர் கவலை-பயம் - சோதனை - மன வேதனை-சித்திரவதை, சிறைத் தண்டனை - சிழுவை மரணம் அனைத்தையும் தாங்கிக்கொன்டார்.

வெற்றி பெற்றவர்களால் தான் சரித்திரம் எழுதப்படுகிறது. அவர்களுக்குத்தான் நினைவுத் தாபி எழுப்பப்படுகிறது; காவியம் பாடப்படுகிறது. தொற்ற வர்களின் சரித்திரத்தை யார் எழுதுவார்-யார் பாடுவர்? அவர்கள் மறக்கப்படுவர். அவர்கள் துன்பக்கனும், வேதனைகளும் மரண அனுபவங்களும், குற்ற உணர்வும் மறக்கப்படும். கடவுள் மட்டுமே அவர்களின் இரத்த நாடகத்தின் கோலத்தை அறிவார். தமது மண்ணிற்காகப் பாடுபட்டு முழு மனித விடுதலைக்காக உழைத்து அழிக்கப்பட்டவர்கள் பலர். நீதி கேட்டு-உரிமைக்காகப் போராடி சமத்துவமாக வாழ விரும்பியமையால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, உடல்கள் சிறைக்கப்

பட்டு, முகங்கள் தெரியாமல் அழிக்கப்பட்டு, உடல்கள் கிறில் தவழியுதிக் கடமைகளைப் பெறாமல் மறைக்கப்பட்டு ‘காணாமற் போய்விட்டார்கள்’ என்று அறி விக்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டவர்கள் ஏராளம் பேர்.

இவர்கள் எல்லோரும் விழுகிறார்கள் சரித்திர ஏடுகளின் - சிழுவை மிக்க பாதையில். யேசு மீண்டும் மீண்டும் விழுகிறார். யேசு தம் மகிமையில் உயிர்த்து விட்டார். ஆனால் அவரின் பாடுகள் அவரின் சகோதர-சகோதரிகளில் தொடர்கின்றமையால் யேசுவின் உயிர்ப்பு முழுமையாக வில்லை.

நாம் வாழும் கால சரித்திரத் தில்தான் இவை தோல்விகள். கடவுளின் கண் கள் லீலீ இவை தோல்விகள்ல. யோபுவின் குரல் எப்போதும் கடவுளால் கேட்கப்படும், கடவுளுக்குத் துன்பத்தின் பெறுமதி தெரியும். திறந்த புண்ணிலிருந்து எப்போதும் இரத்தம் ஒட்ட விடமாட்டார். இவர்களுக்குத்தான் கடவுள் இறையரசை உறுகி செய்கிறார். அவர்கள் சக்தியற்றவர்கள் என்ற நிலைக்குப் போகாதரை நீதி - சமாதானம் - அன்பு - ஒப்புரவு என்ற நிலைகளின் முநிபந்தனைகளை நிறுவ - உழைக்க முன்வரும்வரை இறையரசு மேலும் அவர்களுக்கு சொந்த மாகும். கிறிஸ்து சரித்திரத்தில் தொடர்ந்தும் விழுகிறார் என்றால் - அது தம் சகோதர-சகோதரிகளின் வீழ்ச்சியில். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து துணிவும் பலமும் தந்து எழுப்பி விடுவதற்கே. மனிதர் தரையில் விழுந்து கிடந்து கொண்டே இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். அவர்கள் எழுசிக்குப் படைக்கப்பட்ட வர்கள். யேசுவைப்போல் அவர்களும் எழுந்து தம் சிழுவையைத் தூக்கிக்கொண்டு - தமக்கு உதவி செய்தவர்களுக்காகவும் - தம் சகமனிதர்களுக்காகவும் முழு மனித விடுதலையின் ‘வாக்களிக்கப்பட்ட பூமி’யை நோக்கி நடந்து கொண்டே இருப்பர். யேசு வீழ்ந்து எழுந்தமையால் - அது இந்தப் பாரிய நம்பிக்கைக்குக் காரணமாகிறது.

அருள்திரு. ரூபன் மரியாம்பிள்ளை

உத்தானம்

தளையென எமைப் பினிக்குந் தவறுகள் நீங்கிப் போக இளைஞரே யேசுவே நீர் தாம் இன்னுயிர் த தாயை நோக்கி “வேளை வந்துற்ற” தென்று விடை கேட்டுச் சென்றீரன்று கிளையடர் வனத்தினுடே கிங்கரர் உம்மைச் சூழ்ந்தார்.

கல்வியாங் கடலைத் தாண்டிக் கடமைக்காய்ச் சென்ற மக்கள் கல்லுடைத்தும் மனசமந்தும் களைப்போடு வந்த மக்கள் பொல்லாப் பகைவர் கையிற் புகவே இன்றன்னையர்கள் தொல்லையே நேர்ந்ததென்று தேம்பியே கலங்குகின்றார்.

கண்ணொடு கண் மூடாமற் கசையடி பெற்றீரன்று புன்னான மேனியோடும் பொங்கிய குருதியோடும் மன்னாரும் தலைவன் முன்னே மெளனமே காத்து நின்றீர் என்னற்ற மக்கள் காண ‘இதோ பார் மனிதன்’ என்றான்.

ஏங்கிடு மிதயந் தன்னில் என்னப் புயலடிக்க இங்குள்ளோர் அலைகின்றார் இருக்குமிடந் தேடி அங்கிலை இங்குமில்லை அந்த ஊர் இந்த இடம் பங்கமுற்ற உடலோடும் புதல்வரைக் காணாமல்!

படைவீரர் பார்த்திருக்கப் பீடமாஞ் சிழுவையேறி மடையெனக் குருதியோட மரணித்தீர் எம்மிறைவா புடைகுழ்ந்த புன்னியர்கள் புகவில்லை யென்றேங்கிக் குடைவுற்ற கல்லறையில் உமை வைத்துச் சென்றனரே.

காட்டிடையே கிடந்தவர்கள் காற்றாய்ப் பறந்தவர்கள் பூட்டிய வீட்டினுள்ளே பூன்டோட மீந்தவர்கள் நாட்டினிலே விழுந்தவர்கள் நாய் கெளவிப் போனவர்கள் மேட்டினிலே அடக்கமில்லை மனிதனென்ற மாண்புமில்லை. மரணத்தை வெற்றி கொண்ட மாட்சியுடன் நீரெழுந்தீர் சரணமென்று வந்த பேர்க்குச் சாந்தியை நீரளித்தீர் கரமுயர்த்தி ஆசி தந்தீர் கருணையுடன் நோக்கினின்றீர் வரமொன்று தந்திடுவீர் வள்ளலே எம்மிறைவா.

வெள்ளமெனப் பாய்ந்து நிற்கும் வெங்குருதி ஓய்ந்திடட்டும் அள்ள அள்ளக் குறையாத ஆயுதங்கள் அகலட்டும்! கள்ளமில்லா அன்பமைதி காசினியில் நிலவட்டும் உள்ளங்கள் மாறட்டும் உத்தானம் நிகழட்டும்!

செ. ஜோஸ் ஒவ் ஆக் நாவாந்துறை.

ஓ மனயே ஆற்நூ ஸ்ந்தி!...

- * வெளி வேடம் கொண்டு வாழ்கின்றேனா?
- * பிறரிடம் எவற்றையாவது எதிர்பார்க்கின்றேனா?
- * எதிர்பார்ப்பதைப் பிறக்குச் செய்கின்றேனா?
- * பிறர் துன்பத்தில் இன்பம் காண்கின்றேனா?

உயிர்ப்பின் அனுபவத்தைப் பெறுவோம்

எம் ஸ்தாபகர் ஒப்புரவு நன்றிப், பெருக்கினால் சிறில் துவை அன்பு செய்வது என்ன என்று விளங்குபவன் பேறுபெற்ற வன் என்றார். இவ்வனுபவத்தை எம் வாழ்வாக்கி, உள்மாற்றத் தின் காலமாகிய இத் தவக்கா காலத்தில், இதைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின் றோம்.

அறியாலை என்னும் சிறிய கிராமத்தில் அன்புரம் என்ற பகுதியில் சிறுவர்கள் வாழும் “அமல் அன்னை அன்பகம்” இருக்கின்றது. வாரமொருமுறை இவ்விலைம் சென்று, அச்சிறுவர் களுடன் கூடி வாழ்வது எம் வாழ் விற்கு வேண்டிய பல அனுபவங்களைத் தருகின்றது.

வாராந்தம் இவ்விலைத்தை தங்கி அவர்களின் வழிநடத்தலில் நாம் அடையும்போது, எம்மை வாழ்கிறார்கள். இவ் வாழ்வா அண்டி வரும் சிறுவர்கள் எம்மை எது நாழும் எம்மை இறைவ அழைத்துச் செல்லும் விதம், அவர்கள் எப்பிடம் எதிர்பார்ப்பது பண்ததையோ, பொருளை யோ, சொத்து சுகத்ததையோ அல்ல, மாராக அன்பையே என் புதை அவர்களின் பார்வையும் செயலும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இன்னும் அவர்கள் குடும்ப உணர்வடன் ஒருவரை ஒருவர் கரிசனையோடும், அன்போடும், தாங்கி வாழும் காட்சி, இதை உணர்ந்து எம்மால் முடிந்தும் குழு வாழ்வில் எமக்கிருக்க தளவு அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவு செய்வதுடன், வயதுக்கேற்ற அறிவையும் நற் பண்புகளையும் ஷவர்களின் சிறிய உள்ளங்களில் விவைத்துவிடுகின் றோம்.

இச் சிறார்கள் தம்மைப் பரா மரிப்பவர்களில் முழுமைபாகத்

கருக்கு கிடைத்துள்ளது பெரும் பாக்கியம் என்றே உணருகின் றோம். இவை எம் ஸ்தாபகரின் நோக்கை நிறைவு செய்ய எம் மைத் தூண்டுவதுடன் வருங்கால எம் வாழ்வின் பணிகளுக்கும், சபையின் இட்சியங்களுக்கும் சவாலாகவும், உறுதுணையாக வும் அமைந்துள்ளது. தொடரும் அருளின் காலமாகிய இத் தவக்காலத்தில் இன்னும் ஆழமான முறையில் கிறிஸ்துவின் பாஸ்டா மறைபொருளில் பங்கு கொண்டு எம்மை எதர்நோக்கி இருக்கும் இச் சொற்பகாலத்தில் கிறிஸ்துவைப் பறைசாற்றி, போதித்து சான்றுபகர்ந்து. அவரின் உயிர்ப்பின் அனுபவத்தை பெறுவோம்.

ஆயத்த நிலையினர்
பாலையூர்

கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு எமக்குத் தரும் செய்தி

இன்று நாம் பற்பல வேதனைகள் பிரச்சனைகளோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். சமூ தாயத்தில் அநீதி, அறியாயம், அட்டேயியம் நிலவுதால் நீதியை தேடிப் போராடும் இளைஞர்கள் ஒரு புறம், தொழில் இல்லாமல் எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையிழுந்து

வாடுவோர் மறுபுறம், சிதனம், சாதி போன்ற பிரச்சனைகளால் திருமணமாகாமல் பெரு முச்சில் வாடிக்கொண்டிருக்கும் பெண்கள் மற்றொரு புறம், வாழ்வில் குறிக்கோளில்லாது படிப்பு குலைந்த நிலையில் விரக்கியில் வாடும் மாணவர்கள் ஒரு பக்க மும், குடும்ப வாழ்வில் பொருளா தாரப் பிரச்சனை, கணவனின் குடிப்பழக்கம், மனவியின் ஆடம் பர வாழ்வு போன்றவற்றால் சிரமிந்து செல்லும் குடும்பங்கள் வேறு பக்கமும், பாவம், போதை விதத்தால் வாடுவோர் வேறொரு பக்கமும் தமது வாழ்வில் நிம்மதைத் தேடி அலைகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட சமூதாயத்திற்கு கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புத்தரும் செய்தி என்ன?

கிறிஸ்துநாதர் உயிர்த்த பின்பு சிடர்களைச் சந்தித்த போது “உங்களுக்குச் சமாதானம்” என்றார். (அரு. 21:19) இறப்பதற்கு முன் யேசு சிடர்களுக்கு பிரியாவிடை சொல்லும் போது என் சமாதானத்தையே உங்களுக்கு விட்டுச் செல்கிறேன், நான் உங்களுக்கு அளிக்கும் சமாதானமோ உலகம் தரும் சமாதானம் அன்று. உள்ள கலங்க வேண்டாம். (அரு. 14:27)

கிறிஸ்துவின் வாழ்வில் பிதாவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதேயே சமாதானத்தைக் கண்டார். அநீதிக்காகப் போராடினார். பாலிகளை ஒதுக்கவில்லை, ஏழைகளுக்கு இரக்கங்காட்டினார். ஒதுக்கப்பட்டவர்களோடு உறவாடினார். மற்ற வர்களுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்வதிலேயே உண்மையான சமாதானம், நிம்மதி உண்டு என்பதை போதனையிலும் வாழ்விலும் காட்டினார். தனது மூன்றாண்டு சேவையிலே “அன்பு” என்னும் மூன்றெழுத்துக்கு இலக்கணமானார். கிறிஸ்து வழங்கிய உண்மையை, மன்னிப்பை நிதியை, நாழும் மற்றவருக்குக் கொடுத்து வாழ்வோம். எமது சுயநலத்திலிருந்தும், எமது ஆசைகளில் இருந்தும் விருப்பத்தில் இருந்தும், நான் என்ற அகந்தாரத்தில் இருந்தும், எமது உரிமைகளில் இருந்தும் இரக்கவேண்டும். அப்பொழுதே அன்றாடம் கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பில் பங்குபற்ற எம்மால் முடிகிறது.

எமது வாழ்வில் முகம்கொடுக்கும் பெரிய பிரச்சனையான சர்வரயணத்திற்கும் தமது உயிர்ப்பின் மூலம் விடைத்தந்துள்ளார். நித்திய வாழ்வைப் பெற்றுத் தந்துள்ளார், எமது நாளாந்த வாழ்வில் நாப் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு வல்லமை உயிர்ப்பின் மூலம் கிடைக்கிறது.

அவரது உயிர்ப்பின் வல்லமை அகிலத்தில் செறிந்துள்ளது. ஆகவே நம் விசுவாசத்தின் மூலம் அதை உரிமையாக்குவோம்.

“உயிர்ப்பும் உயிரும் நானே. என்னில் விசுவாசம் கொள்பவன் இறப்பினும் வாழ்வான். உயிர் வாழ்க்கையில் என்னில் விசுவாசம் கொள்பவன் எவ்வும் ஒரு போதும் சாகான்.” (அரு. 11:26)

எறிக் ஜீவராஜ் கொட்டாஞ்சேனை, கொழும்பு

உடலது வெடித்து குருதி சிந்தி...

தவக்காலச் சீந்தனை

காரிருளாகக் கயமை

கண்களை மறைத்து நிற்க

சீரழிவுற்று அங்கே

சிதைத்தது நியாயமெல்லாம்

பேரழி வெல்லாந் தமக்கே

பெற்றவர் நீசராகி

மாமரி மைந்தன் தன்னை

மரணத்தின் விளிம்பிலிட்டார்.

உடலது வெடித்துக் குருதி

உடலோடு ஒட்டிக் காய்ந்து

கொடியிலே படிந்த மூள்ளும்

கோரமாய்ச் சிரசை வாட்ட

அடிப்பட இடமே இல்லா

ஆண்டவன் மகனார் உடலின்

நிலையது தளர்ந்து மண்ணில்

நின்றவர் உயிர் துறந்தார்.

என். சி. அருள்வரதன்

"ବେଦ! ଉତ୍ସ କାହଁ"

“ மன்னிற பிறக்கையில்
எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தையே! அவன் நல்லவனாவதும் தீயவனாவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே!” என்பது எம் முதானைதயரின் முத்தான மொழி.

மேற் குறிப்பிட்ட முதலாமீக்கு ஏற்ப, இறை சித்தக்கினை நிறைவேற்ற நாசரேத்துார் மரியின் மடியில் மைந்தன் வயது வெடுத்து மாணிப்பர் மீட்பிற்காக அதாவது இம் மண்ணில் பரவியிருக்கும் இருளினை அகற்ற ஒளியேற்ற சிறந்த மகனாக உதித்தவன் தான் பாலகன் இயேசு. இப்பாலகனைப் பெற்றோர் முதன் முதல் இறைவனுக்கு காணிக்கையாக்க எடுத்துச் சென்ற சமயம் தீர்க்கதறிசியான சிமியோன் செப்பினவாக்கும் நிறைவேறும் காலமும் அன்மிக்கலாயிற்று. “இதோ! இப்பாலகன் – இஸ்ராயேல் மக்கள் பலருக்கு லீழ்ச்சியாகவோ அமைந்துள்ளான்; எதிர்க்கப்படும் அறிகுறியாக இருப்பான்; உமது உள்ளத்தையும் ஒரு வாள் ஊடருவும்; இதனால் பலருடைய எண்ணங்கள் வெளிப்படும்.” (ஹாக. 2:34-35). இதுதான் அம் முதியவர் கூறிய வார்த்தைகள். இவ்வார்த்தைகளைச் செவியற்றதும் அந்த அன்னையின் உள்ளத்தில் பெரும்

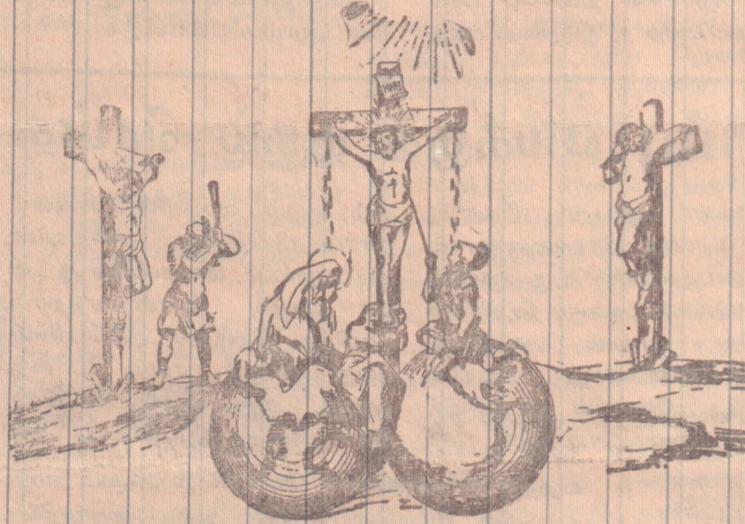
கமையொன்று தாக்கும் ஒரு உணர்வைப் பெற்றிருப்பாள். அதாவது தன் தனையனின் எதிர்காலம் ஒனிமயமாக அமையுமா? என்ற கேள்விக் கணதான் அச்சமை. எனினும் எதையும் சவாலாக எதிர்நோக்கி, பல சிரமங்கள் மத்தியிலும் நுணிவுடன் முப்பது ஆண்டுகாலமாக வளர்த்து வருகின்றாள். இப்போது அப்பாலகன் அறிவிலும், ஞானத்திலும் முதிர்ந்த இளைஞராகி விட்டான். ஆயினும் இம் முப்பது வருட ஜீவியத்திலும் தன் பெற்றோருக்குப் பணிந்து வாழ்ந்தவர் இயேக.

முன்று தசாப்த மறை வாழ்
விற்கு முற்றுப் புள்ளியிட்டு தன்
இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற பகி
ரங்க வாழ்விற்குக் காலடி எடுத்து
வைக்கின்றார் இளைஞனான
இறையகன் கிறிஸ்து. இம் முன்று
வருடமும் இறையரசை ஒவ்
வொரு சமுதாயத்திலும் நிலை
நாட்ட, ஊனின்றி, உறக்கமின்றி,
ஹரெல்லாம் அவைந்து சமூக
விடுதலைக்காக சமூகப்பணியில்
ஏடு கூகின்றான் இந்த உயிர்த்
துடிப்புமிக்க இளைஞன்.

இனிமையான இளமையும் பறுவத்தில் எந்தவொரு இளைஞருக்கும் ஏற்படும் இளமைக்கால உதவேகம் இயேசுவில் விசேஷமாகச் சொய்வாற்றுகின்றது போவும்;

அதற்கும் அர்த்தம் உண்டு. ஏனை
னில் இயேசு இறையெந்தன்
'அல்லவா? தன்னால் ஆரம்பிக்
கப்பட்ட இந்த சமு தாய்பூணி
தொடரவேண்டும்; மனுக்குலம்
முழுவதும் மீட்படைய வேண்டும்
என்ற தனியாததாகத்தில்
தனக்கு உதவியாகப் பண்ணிரு
வரைத் தெரிந்தெடுத்து தனது
இப்பணி உலகின் இறுதிநாள்
வரையும் நிலை பெறவேண்டும்
என்ற நோக்கத்திற்காக பண்ணிரு
வருக்கும் மூன்று வருடமாகத்
தனது பயிற்சிப்பாசலையில் தன்
உடன் பிரப்புக்களாக அவர்
களையும் கணித்து அவர்களுக்கு
சிறந்த முறையில் பயிற்சியினை
அளிக்கின்றார் இயேசு.

ஆம் உண்டென்று அதி கடல் அதிகம் மனச்சாளரு கூறுகின்ற தல்லவா? இதேவேளை ஆறுதலை ரைக்க ஆருமற்ற அனாதையாக நிற்கின்றார் இயேசு. அவ்வேளை தனது தனிமையை நன்றாக உணர்ந்திருப்பார் அந்த உத்தமன், மூன்றுவருடத்தாலமாக தனது தலைமையின் கீழ் இவர்களுக்குக் கொடுத்த இப்பயிற்சி வீண்டுதானா? அனைவரும் போல் வேஷக்காரர் தானா? அல்லது காட்டிக் கொடுக்கும் நயவஞ்சகமான சமுகந்தானா? என்ற கேள்விக்கணைகள் உன்னதனின் உள்ளத்தையும் ஹருவியிருக்கும். எனினும் தலைவனுக்குரிய தன்மான உணர்விலும், வீரத்திலும் தன்

எனயே தேற்றியவராக சிலுவை
யில் தொங்கிய வண்ணம் எந்த
மன்னின் மீட்பிற்காக இந்தக்
கோலம் பூண்டாரோ அதே
மன்னையே சற்று குனி ந் து
சிலுவையடியில் நின்றோரை
உற்று நோக்குகின்றார் மனுக்குவை

இறைமகன் இயேசு இம் மண்ணிற்கு வந்த இலட்சியம் நிறைவேறப் பொரும் அந்நேரமும் நானும் நெருங்கியபோது மூன்று வருடமாகப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் புரிந்தது என்ன? முப்பது வெள்ளிக்காக விலைமதிப்பிறகரிய இரத்தினமாகத் திசமும் இறைவனையே காட்டிக் கொடுத்து கயவர்கள் கையில் ஒப்புவிக்தான் ஒருவன். மற்றவன் ஒரு முறை கோழி கூவுமுன் இயேசுவத் தெரியா தென்று மும்முறை மறுதலித்தான். பிறி, தொருவன் ‘யார் பெரியவன்?’ என்று சண்டையிட்டான். அவனையும் இயேசுவின் கொலைக் களத்திலே காணவில்லை. ஏனையோர் “மேய்ப்பனை வெட்டுவேன். மந்தையின் ஆடுகள் சிரிசிரிசோம்” (10: 26-27)

சிதறப்பாம்” (மத 26:31) என்னும் வாக்கிற்கேற்ற திகைப்பினால் திசை தெரியாது ஒடி மறைந்தனர். ஆயினும் அவர்களில் ஒருவர் கிட்ட நெருங்காவிடிலும் இயேசுவின் கல்வாரிப் பயணத்தில் அவர் திடு இரத்தம் தோய்ந்த பாதக்கவுக்களை அடியொற்றியவராக சிறுவையடிமட்டும் தொடர்ந்து செல்கின்றார்.

இவர்களைப் போன்ற ஸ்ரக்ள்
இன்று எம் மத்தியில் இல்லையா?
சற்று ஆழ்ந்து சிந்தி மனுக்குலமே!

யேசு தனது அன்புச் சிடரை
தன்னுடைய அன்புத்தாய்க்குக்
காட்டி “அம்மா, இதோ! உம்
மகன்” என்று கூறிகின்றார்.
பின்பு அன்புச் சீடர் அருளப்பெற
நோக்கி “இதோ உன தாய்”
என்றுரைத்து தனது சமூகப்
பணியை அழிவுறாது தொடர்ந்து
நடத்துங்கள் என்று அன்புக்
கட்டளை விடுக்கின்றார்.

அந்நேரம் முதல் தன்னால்
நிறுவப்பட்ட திருச்சபை என்னும்
பரந்த உலகினையும் அதற்கு
அதாவது அனைத்துலக மக்களுக்கு
கும் அன்னையாக தனது
தாயையே எமக்கிந்து தனது
வெற்றிக்கேட்யமான சிலுவையை
அன்போடும், சந்தோசத்துறைம்
ஆரத்தழுவி வீரயரணத்தை வர
வேற்கின்றார் மாவீரன் - மீட்பின்
இரட்சகன் கிறிஸ்து!

இவ்வாறு வாழ்க்கையில் எத் தனை பிரச்சனைகள் துன்பங்கள் எதிர்கொண்டபோதிலும் அத் தனை குறுக்கீடுகளுக்கும் சலிப் படையாது முகங் கொடுத்தவள் தான் இந்த தாயான் மரியாள். சிமியோன் கூறியபடி “உம் உள்ளத்தையும் ஒரு வாள் ஊடுருவும்” என்பது இத்தாயின் ஏக மகளின் கொடிய மரணமாகிய சிறுவை மரணம் தான். “பல வீனருடைய பாதையிலே தடைக்கல்லாக வரும் கல், பலசாலி களுடைய பாதையிலே அதே கல் அழிக்கல்லாக மாறி விடுகின்றது”

செல்லி: மேரி வுளோறுஞ்சல்
குடுக்கதாஸ்
சென். ஜேமஸ், இலவாலை

என்ற பொன் மொழிக்கு ஏற்ப
வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட தடைக்
கற்களான வேதனைகள், சோத
ணைகள் அனைத்தையும் நல்மனத்
துடன் ஏற்று கிறிஸ்து பெருமான்
விட்டுச் சென்ற பணியைத்
தொடர்ந்தாற்றி இறைவனின்
சித்தம் முழுமையாக நிறைவ
பெற முன்னில்லு உழைத்தவள்
தான் எமது வீரத்தூய் மரியாள்.

இறைவனின் மீட்புத்திட்டம்
வெற்றி பெற தன் ஒரே மகனுடன்
இரண்டாற்கக் கலந்து மனுக்குவத்
தின் பாவக்கறை நீக்க இறுதியில்
சமுதாய மீட்சிக்காக அவர்களேயே
அர்ப்பணமாக்கி மீட்புத்திட்டத்
தில் எம்மையும் இணையவைத்து
இறுதியில் எம் அனைவருக்கும்
முன்மாதிரிகையான தாயாக
இருக்கின்றாள். எனவே மரியன்
னையின் வழி நின்று முழுமனித
விடுதலைக்காகத் தங்களையே
அர்ப்பணி த்த அன்னையரின்
வாழ்வுவளம் பெறவும், தரணியில்
நிலவும் ஊழல்கள் அனைத்தும்
நீங்க வும் சுபுதாயத்தின்தும்
நாட்டின்தும் விடுதலைக்காகத்
தங்களையே உண்மைத் தியாகி
களாக்கிய தனையர்களின் வாழ்வு
ஒளி பெறவும் கிறிஸ்துவின் இப்
“பாஸ்கா”விழாவழி வகுப்பதாக!

அண்ணதானம்

திரவன் தன் கதிர்களைப் பரப்பி மக்களை துயில் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தான். கிராமத்து மக்கள் கதிரவன் வரவால் எழுந்து தமது அன்றாட கடமைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். யோசேப்பமட்டும் எழும்புவோமா? விடுவோமா? என்று யோசித்த வாறு உழைத்து உழை மத்து சோர்ந்து போனதனது உடலுக்கு சிறிது ஆறுதல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, “என் னப்பா இன்னமும் எழும்ப வில்லையா? வைச் தேத்தன்னியும் ஆறிப் போட்டுது” என்று காலை வணக்கம் கூறியவாறு தும்புக்கட்டையும் கையுமாக அவரது அருமை மனவியும் ஆற்றுக்கொடுத்தாள். இதற்கு மேலே இனி எதுவுமே கதைக்க முடியாது என்று உணர்ந்த யோசேப் வைச்சிருந்த ஆறிய தேத்தன்னியை எடுத்து தனது உடலுக்குள் புகுத்திக் கொண்டிருந்தார். “நான் ஒவ்வொரு நாளும் இந்த வீட்டை கூட்டிக் கூட்டி துப்பரவாகிக்கு தான் மிக்கம், எங்கபார்த்தாலும் ஒரே கஞ்சலும் குப்பையுமாகத்தான் கிடக்குது. எங்கபோ இருக்க வேண்டியது களை எல்லாம் வீட்டை வைச் சிருந்தால் வீடு இப்படித் தான் இருக்கும். எங்கையாவது அனாதை மடத்திலே கொண்டு போய் விடுக்கோ எண்டாலும் இந்த மனுசன் கேக்குதில்லை, என்ற தலைவிதி, என்றவாறு அவன் ஓரமாக இருந்த சாமியைப் பார்த்தாள்.

“சாமி” இவன் யோசேப்புடன் கூடப் பிறந்த கோதரன். சிறு வயதிலேயே தாய் தந்தையைப் பிரிந்த இவன் தனது முத்தசோதரன் யோசேப்பின் பராமிப்பிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றான். அவனுக்கு தாய் தந்தை எல்லாம் இந்த யோசேப் தான். புத்திக்கறைவும், விவேகமும் குறைந்த சாமி இதுவரை எவருக்குமே எந்தக் கெடுதலும் செய்தது கிடையாது. ஆனால் இந்த அருந்ததிக்கு முட்டும் அவன் பொய் சுமையாகத் தென்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான்.

எப்படியாவது இந்தச் சாமியை துரத்தலாமென்று பல உபாயங்களைக் கையாண்டாலும் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது தனது தமிழ்க்கு தன்னைத் தவிர வேறு உகரமே இல்லையென்று தனது மனவியையும் சமாதானப் படுத்தி இதுவரை காலத்தையும் யோசேப் கடத்திவிட்டார். ஆனால் அருந்ததியின் அந்தத் திட்டம் இன்றுவரை தொடர்ந்து

வந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது

“இஞ்ச பாருங்கோ! நாட்டில் நிலமை மிகவும் மோசமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. இனி மேலைக்கு நாங்கள் இங்கே இருந்து எதுவும் செய்யமுடியாது. பிள்ளைகளின் படிப்புக் களும் மோசமாகி விடும்” அவன் தனது திட்டத்தின் அடுத்த படிக்கு வருகின்றாள். யோசேப் பழைய படி சமாதானப்பேசுக் குனால் அவளோ இந்த முறை விடுவதாக இல்லை. “ஹரிலக்ஷ்மி இருந்துகளெல்லாம் என்ன மாதிரி தங்கட பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்று அங்கு இங்கை விட்டு வேண்டும் என்றால் நீங்களும் அவனு டனேயே இருங்கோ. எனக்குத் தெரியும் என்ற வெல்லபார்க்க” அவன் பொரிந்து தள்ளிவிட்டு சென்று விட்டாள். என்ன செய்ய முடியும் யோசேப்பால். கஷ்டப்பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்து, எத்தனையோ சோதனைகளைத் தாங்கி, குடும்பப் பொறுப்பைச் சமாளிக்க சீதனம் வாங்கி விலைப் பொருளாகிட்ட யோசேப் பால் எய்படி ஏதிர்த்துக் கடநக்க முடியும்? பல கோணத்தில் தனது யோசனையைச் செலுத்திப் பார்த்தார். இறுதியில் தனது சிறியதாய் ஒருவரிடம் அவனை ஒப்படைத்து விட்டுச் செலவத் தீர்மானித்து அதனபடி அவனை ஒப்படைத்து விட்டு யோசேப் அருந்ததிக்கு குடும்பம் கண்டா புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டது.

பாசத்தால் அவர் மனம் தத்தளித்தது. “அப்ப இப்ப என்ன செய்ய யோசனை?” அவன் பொருமல் தொடங்கியது. “அருந்ததி அவனையும் எங்களுடன் கூட்டிக்கொண்டு போகலாம் தானே.” என்று கொன்னதான் தாமதம், எரிமலை வெடித்தது. “இங்கை இருந்து நாங்கள் வெளிக்கிடுவதே இவனாலே, சனியனை விட்டிட்டு எப்ப நாங்கள் துவலவோம் என்று இருக்கிறேன். நீங்கள் என்னடா வென்றால் சனியனையும் கூட்டிக் கொண்டு வர இருக்கிறியன். உங்களுக்கு உங்கட தமிழ் வேணும் என்றால் நீங்களும் அவனு டனேயே இருங்கோ. எனக்குத் தெரியும் என்ற வெல்லபார்க்க” அவன் பொரிந்து தள்ளிவிட்டு சென்று விட்டாள். என்ன செய்ய ஆறினாள்.

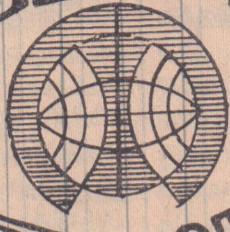
சாமியின் மரணச் செய்தி வெளிநாட்டிற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. யோசேப் துடித்துப் போனார். ஆனால் அவரால் என்ன செய்ய முடியும்? சாமியின் ஆத்மா சாந்திக்காக வேண்டிக் கொள்வதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்? காலம் கடத்தது. நாட்டு நிலமை கொஞ்சம் குறையத்தொடங்கியது. இந்நிலையில் பிறந்த நாட்டிற்குச் சென்று சொத்துப் பத்துக்களை பார்த்து வர அருந்ததிக்கு ஆவல் ஏற்பட்டது. உடனே அவர்கள் புறப்பட்டு வந்துவிட்டார்கள். வந்து சேர்ந்த யோசேப் குடும்பத்திற்கு ஹர்ச்சனங்கள் சாமியைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அவர்களுடன் தானும் கவலை கொள்வதாக அருந்ததி கூறினாள். அன்று சாமிக்காகத் துக்கம் கொண்டா பப்பட்டது. அருந்ததி வீட்டில் ஹர்ச்சனங்களுக்கு சாமியின் நினைவாக சாப்பாடு நடைபெற்றது. “இவள் எல்லோ பொம்புளை, என்ன இருந்தாலும் அவள் சாமி மேலே நல்ல பாசம் தான்” என்று ஹர்ச்சனங்கள் அருந்ததிக்கு புகழ்மாலை சூட்டினார்கள்.

இத்துண் நின்று விட்டாளா? அருந்ததி சாமியின் நினைவாக அனாதை மட்டும் ஒன்றிற்கு அன்னதானம் வழங்க முற்பட்டு அனாதை மடத்திற்குச் சென்று தலைவியிடம் தனது விருப்பத் (தொடர்ச்சி 7ஆம் பக்கம்)

எழு வளங்களைப் பகிர்ந்து புதிய உலகம் படைப்பேற்

1990கள் நோக்கு.....

அமைக்கவில் மாநாடு

* முறிப்பு: மரைந்த அருட்டிரு. லோ. வி. இராயப்பு. அ.ம.தி. அவர்கள் உயிருடன் இருந்தபொழுது இப்பகுதிக்கென வரைந்த இக்கட்டுரையை அவரின் நினைவாக, அவர் எழுதியவாறே தருகின்றோம்.

லோ. வ. இராயப்பு, மட.ம.தி.

(14)

தியாகிகளின் அருங்கொடை

எமது சிறப்புப்பணிகள் நடந்து ஒரு கால வாய்மையில் கூறுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம், மாசற்ற மரியின் தியாகி கள் சனையின் விருது மொழி: “வறியோருக்கு நற்செய்தி அறி சிக்க என்னை அனுப்பினார்” என்பதே. மாமதுகளின் அருங்கொடை, இதுவே. அவர்களது சிறப்புப் பணியும் இதிலே தான் அடங்கும்.

கியாகிகளின் சிறப்புப்பணிகள்

நிகழ்விருக்கும் மாமதிகள் மாநாட்டில், இன்றைய சமுதா
யத்தில் யங்குநகர் மாமதிகள் தடையினரில், ஒரு மறுமலர்ச்சி
சிறை ஏற்படுத்த முக்கியமான தேவைகள் என்ன என்பது பற்றி
கலந்துரையாடல் இடம்பெறும். நமது தேவைகளுள் முதலிடம்
பெறும் தொடர்ச்சியான உருவாக்கம், குழுவாழ்வு, சிறப்பு
பணிகள், போதித்தல் என்னும் நன்கு விடயங்களைப் பற்றி
அலசி ஆராய்ந்து கலந்துரையாடிச் சில திட்டங்களைத் தீட்டுவே
கொண்டு வரவே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாமதுகளின் சிறப்புப்பணிகள்பற்றி அவர்களின் நடைமுறை விதி 2 அறிவிறுத்துவதாவது : “தங்கள் சொந்த இடங்களில் மகா ஞானோடுக்கங்கள் போதிப்பதும், புற இடங்களுக்கு மறை பரப்புப் பணியாளரை அனுப்புவதுமே எமது சபையின் முக்கிய பணிகளாகக் கருதப்பட்டுவந்துள்ளன. இருந்தும், எவ்வித பணி யும் எக்கதப் பற்யானதன்று. ஆனாலொன்று, எதிலும் நம் சபையின் முக்கிய நோக்கமாகிய கைவிடப்பட்ட வறியோருக்கு நற்செய்தி அறிவிப்பதை நாம் என்றும் மறந்து போகக் கூடாது”.

எனவே மாமதிகள் 1990 க்குத் தேவையான பணிகளை உருவாக்கத் தீர்மானங்கள் எடுக்கும்போது மேற்கூறப்பட்ட நடைமுறை விதியைக் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது சிறப்பாக வறியோர், கைவிடப்பட்டோர், எவியோர் மத்தியில் மாமதி களின் பணிகள் ஆற்றறப்படவேண்டும். ஆனால் பணிக்காகவன்று மக்களின் தேவைகள் நோக்கியே பணிகள் அமையவேண்டுமென்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். எனவே தான் மாமதிகளின் பணிகளும் மக்களின், அதுவும் இன்றைய சூழ்நிலையில் வாழும் நாளைய தமிழ் சமுதாயத்தினரின் தேவைகளைச் சந்திக்கக்கூடியவைகளாக அமைவதே சாலச்சிறந்தது.

நம் மக்களின் இன்றைய தேவகளென்ன?

அண்மைக்காலங்களில் நம் நாட்டில் நடைபெற்ற இனக்கலவரங்கள், போராட்டங்கள், பிரச்சினைகள் காரணமாக நம் மத்தியில் பற்பல புதிய தேவைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. கணக்கற்ற இளைஞர், வாயிப்ப பெண்கள் சிறைச்சாலைகளில் அடைப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, விடுதலையாகியுள்ளனர். இவர்கள் சமுதாயத்தில் தங்களுக்குரிய இடத்தைப்பெற இவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வளிப்பது இன்றைய தேவைகளுள் முதலிடம் பெறுகிறதெனக் கூறலாம். ஏனைய இளைய சந்ததி யினரும் ஆளுமையில் வளர்ந்து நல்ல பிரசைகளாகத் திகழ துணைசெய்வதும் இன்றைய தேவைகளுள் ஒன்று. இவர்களுக்கும், போதைப் பொருட்களுக்கும், குடிப்பழக்கத்துக்கும் அடிமை களானவர்க்கும் உள்வளத் துணைநிலையம் ஒன்றை நிறுவி அதன் மூலம் மாமதுகள் சிறப்புப் பணிபுரியலாம்.

நம் சமுதாயம் இன்றுள்ள நிலையில் அநேக சிறுவர் தந்தையையிழந்து தாயையிழந்து அல்லது பெற்றோர் இரு வரையுமே இழந்து அவர்களைப் பராமரிக்க, வளர்க்க, வழி நடத்த யாருமின்றித் தவசிக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு நல்வாழ் வளிக்கச் சிறுவர் இல்லங்களை உருவாக்கி அவைகளை நிர்வகிப்பதும் இன்றைய தேவைகளுள் இன்னொன்று. ஏனைய சிறுவர்களுக்கெனவும் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தும் அவர்களுக்கென ஒரு சஞ்சிகை வெளியிட்டும் அவர்களது முழு வளர்ச்சிக்காகப் பணிபுரியலாம்.

இன்றும் கடந்தகால அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகளின் விளைவாக நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் வீடுகளையும், சொத்துக்களையும் இழந்து, நாடோடிகளாக அகதிகளாக அலைந்து திரிகிறார்கள், இந்த உண்மையான வறியமக்களுக்குப் புனர்வாழ்வளிக்கக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் நிறுவி செயற்படுவதும் மாமதிகளின் சிறப்புப்பணியாகலாம்.

இன்று நம் நாட்டில் வட, கிழக்கு மாகாணங்களைத் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் அநேக தமிழ் மக்கள் சிறப்பாகத் கத்தோலிக்கர் ஆன்மீக வளர்ச்சி குன்றி மேய்ப்பாகளில்லாத மந்தைகள் போல் வாழுகின்றார்கள். அவர்கள் மத்தியில் சென்று அவ்விடங்களில் உள்ள ஆயர்களின் அனுமதி யுடன் மாமதிகள் கைவிடப்பட்டுள்ள அம்மக்களுக்குப் பணி புரியலாம். வேறு பணிகளிலும் உதாரணமாக வைத்தியசாலையிலுள்ள நோயாளிகளைக் கவனித்தல், சிறைச்சாலைகளில் விரக்தி யுடன் அடைப்பட்டுக்கிடப்போரைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறுதல் முதலிய சிறப்புப் பணிகளையும் மாமதிகள் ஆற்றலாம். குடும்ப ஒற்றுமை, குடும்பநல் ஆலோசனை வழங்குதல், முறை சார்ந்த கல்வித்துறை, குரு, துறவற மாணவ உருவாக்கம், ஆன்மீக வழிகாட்டல் என பணிகளின் வடிவங்கள் விரிந்து கொண்டே போகின்றன.

வாசக அன்பர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

வாசக அன்பாக ஸ்ரூபு கருத்துக்கள் படி என்னென்ன வடமாகாண மாமதிரி விளை கருத்துக்கள் படி என்னென்ன பணியில் அவர்கள் இறங்கலாமென்பது பற்றி க.றிப்பிட்டுள் கோம். ஆனால், நம்மக்களின் தேவைகள் பற்றி நீங்களும் நன்ச அறிவிர்கள். எனவே வேறென்ன தேவைகள் நம் தமிழ் மக்களுக்குண்டு என்பதை நீங்களும் அறியத்தந்தால் அவை களுக்கேற்ப எம் பணியையும் நாம் ஒழுங்குசெய்து கொள்ள வாம். எனவே உங்கள் வளங்களையும் எமக்கு அறியத் தாருங்கள்.

(வளரும்)

காவலன் கண்மணிகள்

ஓளி : 6 | எம் வி தீர்களின் ஒளி யேசு
சுடர் : 7 | எம் வாழ்வின் வழி யேசு

என்னகம் : 7

அன்புக்கிணிய கண்மணிகாள்

உயிர்த்த யேசுவின் உயிரான வாழ்த்துக்கள்
என்றும் உரித்தாகுக!

காலசீ சக்கரத்தில் மனித வரலாறுகள்

மறக்கப்பட்டதுண்டு.

மறைக்கப்பட்டதுண்டு.

மாற்றப்பட்டதுண்டு.

ஆனால் யேசுவின் உயிர்ப்பு!

வரலாற்றை.....

கிறிஸ்துவுக்கு முன், கிறிஸ்துவுக்குப் பின்

என இரண்டாக்கி, வாழ்வோடு வாழ்வாகக் கலந்து,

இரண்டாயிரம் ஆண்டு ஆகிறது.

தம் சாவால் சாவை வென்றார்.

தம் உயிர்ப்பால் நமக்கு உயிரவித்தார்.

“இந்தாள் கடவுள் சிறப்பான முறையில்

ஏற்படுத்திய நாள். இன்று மகிழ்வும்

ஆர்ப்பரிப்பும் கொள்வோம்,” சங். 117 : 24

இவ்விழாவின் உன்னத மகிழ்வை

உள்ளத்தில் ஏற்றி, என்றும் உயிர்

உள்ள யேசுவுடன் அன்புடன் வாழ வாழ்த்தும்

உங்கள் அன்பின்
அன்பு விழி

சிந்தனைக்கு மருந்தும் விருந்தும்

குரு ராயில் பேரிடம் பெற்ற பதில் :

“வெள்ளிக்கிழமை ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்.

உயர்ந்த இடமொன்றில் சிலுவையை நாட்டிவிடு.

அதில் உன்னை அறைந்து கொள்;

உயிரை மாய்த்துக்கொள்.

கல்லறைக்குள் உன்னைப் புதைத்து விடட்டும்.

அதோடு நின்று விடாதே!

முன்றாம் நாள் மீண்டும் நீ

உயிர் பெற்று எழுந்து வா!

எல்லோரும் உன்பிறகே வருவார்கள்.”

கருத்தறிய வந்த ராட்டிங்போன் இப்பதிலைக் கேட்டு
தன்னிலை உணர்ந்து, வெட்கி வீடுதிரும்பினான்!

அன்பு விழி

யார் இவர்?

இவரின் உண்மையான பெயரின் பொருள் கடவுள் கேட்டது.
கிறிஸ்துவைச் சந்தித்தபின் பெற்ற பெயரின் பொருள் குள்ளன்
என்பதாகும். தமிழில் இவர் பெயர் இப்பொருள் கொண்டதாகும்.

இவர் வீரன், யூதச்சட்டங்களை நுனுக்கமாகக் கடைப்பிடித்த
தீவிர யூதன். கமாலியேவின் சிடன், ஆண்டவரின் ஆவியால் உந்தப்
பட்ட அப்போஸ்தலர்கள் யேசுவைப்பற்றிய நற்செய்தியை நாடெங்
கும் அறிவித்தபொழுது அவர்களையும், அவர்வழி செல்வேரையும்
குடுக்கி, அம்மார்க்கத்தை அழிக்க யூத குருக்களின் ஆசி
பெற்ற போர் வீரன்.

தமாஸ்குப் பாதையில் குதிரையில் செல்லும் பொழுது ஓயியால்,
விழி இழந்தபோது “ஆண்டவரே! நீர் யார்,” என்று கேட்ட
வர். விழி பெற்றபின் திருச்சபையின் வரலாற்றில் ஒரு மாபெரும்
சுகாப்தத்தை உண்டாக்கியவர். இறைமகன் இயேசு ஏற்படுத்திய
திருச்சபைக்கு நீருற்றி, உரமிட்டு அறுகுபோல் வளரச் செய்தவர்.

நம் வழி நல் வழி

- நட்பு**
1. உணர்வால் ஒன்றுபட்டு
உயர்ந்த நன்பராவோம்.
  2. நல்லவர்களை நன்பராக்கி
நல் வழி சென்று — நாமும்
நாடும் நலம்பெற உழைப்போம்.
  3. நன்பர்களின் துண்பத்தில்
துணையாய் நிற்போம்.

குருசமூத்தண்ணையின் கிசு கிசு - 74

குருசு : என்ன தம்பி ..... நல்ல நாள் நேரம் எல்லாம்
பார்த்து திருமண நேரம் வைச்சியள், இப்ப என்ன
சனக்கம். மாப்பிள்ளை வரவில்லையோ! .....

அடைக்கலம் : அதில்லை அன்னே வந்து .....

குருசு : என்ன தம்பி, வந்து போய் திரிஞ்சவர் தானே
சவாயி ஏதும் சொன்னாரோ.

அடைக்கலம் : அப்பிடி ஒண்டுமில்லை அன்னே, இந்த
வீடியோக்காரன் வரச்சணங்குது அது தான்.

குருசு : அப்ப ..... நாள் நட்சத்திரத்தப்போல வீடியோ
காறந்த வருகைதான் கப முகர்த்தமோ இப்ப...

அன்னதானம் ...

(ரஜும் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தைத் தெரிவித்தாள். அவரும்
சந்தோசமாக ஏற்றுக்கொண்டு
யாருக்காக இந்த அன்னதானம்
என்ற வினாவினார். அப்போது
சாமியென்ற ஒருவருக்கென்றும்
அவரின் விபாத்தையும் விபரித்
தாள். தலைவிக்கோ ஒரே ஆச்சரி
யம்! அவர்களை அனுப்பி விட்டு
உள்ளே சென்ற தலைவிக்கு
சாமியைப் பார்த்ததும் கதறி
அழுதே விட்டார். “சிஸ்டர்!
என் சிஸ்டர் அழுகின்றீர்கள்?
சாமிக்கு விபரம் தெரியவில்லை
சிஸ்டர் நிலமையை விளக்கினார்.
சாமிக்கு அழுவதா சிரிப்பதா
என்று தெரியவில்லை. ‘உயிரோடு
இருக்கும் போது ஒழுங்காகச்
சாப்பாடு கொடுக்காத அன்னி
இன்று எனக்காக அன்னதானம்
வழங்குகின்றாள் என்றால்
அதற்கு என்ன அர்த்தம் தெரியுமா? எங்களுக்கு இருந்த பாரச்
சுமை தொலைந்து விட்டதே! என்ற சந்தோசம்தான். தனக்
குள்ளேயே அழுத சாமி இறுதியில்
ஓர் முடிவிற்கு வந்தான்.

(யாவும் கற்பனை அல்ல)

நன்றி கெட்ட உலகமடா

பாமுலகம் உன்னை மறந்ததா— படு

பாதகர் செய்த செயல் கொடுமையடா.

ஹாழ்வினை தீர்த்தங்கு நின்றாயடா — உந்தன்

உளமறியாமல் வதைத்தாரடா.

காட்டிக் கொடுத்தவனோ கழுமரத்தில் — நீயும்

கசையடிப்பட்டு நொந்தாய் அவை நடுவில்

சிந்திய செங்குருதி மேனியிலே — ஒடு

சிரமதில் முடிமுள்ளால் பதித்தாரடா.

தூக்கிச் சுமக்க வைத்தான் பிலாத்துவனும்— தாங்காத்

தோளில் பெலமிழந்து தலை விழுந்தும்.

வஞ்சகர் ஈட்டியினால் விலா பிளாந்தே— நீயும்

நெஞ்சுருக்கத் துன்பம் அனுபவித்தாய்.

கல்வாரிக் கொலைக்களத்தில் நிலை நிறுத்தி — உன்னை

குற்றுயிராயிடையில் தொங்கவிட்டே

ஆவி துடித்திடப்பிதாவினை வேண்டி — இப்

பாவியர் வாழ்வுக்காய் உயிர்துறந்தாய்.

ம. ஜிந்தாத்துரை
நாவாந்துறை

கிறிஸ்துவினூட்டலைச் சூற்றி அடக்கம்

செய்த பிரேதாலங்காரத்துணி (கோடித்துணி)

இத்தாலி தியுரின் (Turin) நகரிலுள்ள அரசு தேவாலயத்தின் (Royal Chapel) உயர்பீடத்தின் பின்னே 13½ அடி நீளமும் 3½ அடி அகலமுமின் சணலாலான பழுப் பேறிய பிரேதாலங்காரத் துணி யொன்றிருக்கிறது. இதில், தோட்டப்பட்டவரை சடைகொண்ட, பிரிந்த குறுந்தாடியுள்ள சராசரி மனிதனாருவனின் முன்பின் புறங்கள் தெளிவற்றுப் பதிந்து கிடக்கின்றன. அம்மனிதனின் கொடுரைச்சாலினுத்தரிப்புக்கான இரத்தவடையாளங்கள் - சுவக் கடியின் தழுப்புகள், முன்முடியா வேற்பட்ட காயங்கள், கைகால் விலாத் துவாரங்கள் - ஓரளவு தெரிகின்றன. இவையும், அழுக தலுக்கான அடையாளமின்மை யும் இது நம்மாண்டவரின் இயேசுவின் கோடித்துணி என்றங்களைத் தெயுண்டாக்குகின்றன.

எனினும் இதுவொரு ஒழுங்கற்ற உணர்ச்சி பாவனையற்ற, நிழலுருவான பதிவாகும். இதன் உண்மையான, ஒழுங்கான வடி

வம் 1898 இல் இது முதன்முதற் புகைப்படமெடுக்கப் பட்டபோது எந்தர்பாரா விதமாகப் பெறப்பட்டது. இத்துணி மிக நீண்டகால மிருந்தமையினால் மறை ஏற்றத் தைப் பெற்றமையே இதற்குரிய காரணமாகும். இது படம்பிடிக் கப்பட்டுக் கழுவப்பட்டு இதன் மறைப்பிரதி பெறப்பட்டபோது எதிர்மாறாக இவ்வருளின் நேர்ப் பிரதி இதற்கே உரிய முகபாவ உணர்ச்சிகளுடனும், முப்பரிமானத் தோற்றக்கூடிய மறைப்பட்டது. படம்பிடித்தவர் இவ்வாறு நிகழுமென்திர்பார்க்க வில்லை. பல புகைப்படக்காரர் மீண்டும், மீண்டும் படம்பிடித்தபோதும் அதே விளைவுகளே கிடைத்தன.

14 ஆம் நாற்றாண்டின் பின் இது எங்கெங்கிருந்து வந்ததெனத் தடையின்றிக் கூற முடியும். அதற்குமுன் இதன் வரலாறு தெரியவில்லை யெனினும், 1204இல் கொன்ஸ்தாந்தி நோபிலில் இருந்து பெசன்கன்.

பாவத்தை வென்ற பரமன்

சாவை வென்ற சத்தியன்பாவத்தை வென்ற பரமன் தனது சாத்தீகப் போராட்டத்தைத் தகுந்த முறையில் படித்தார். இதவால் எமது மரணம் இவ்வுலக வாழ்வுக்கோர் கதவடைப் பாகவும் மறுவுலக வாழ்விற்கோர் கால்வைப்பாகவும் மாறியது. பாவம் அழிந்தது, பாசம் வளர்ந்தது. மறும் மறைந்தது, அறம் தழைத்தது. வன்பு வதங்கியது, அன்பு வளர்ந்தது. இருள் அழிந்தது, அருள் வளர்ந்தது.

இப்பத்திரிகை திரு. நீக்கிலஸ் யெமஸ் அவர்களால் உரிமையாளருக்காக மாற்றப்பட்டு, புனித வள்ளுக்கத்தோலிக் கிரகத்தில் 1892 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 17 ஆம் திங்டி அசிட்டு வெளிப்பட்டது.

ஓ. ஓ. 1001/58/81

அலகைகள் நடுஞ்க நாகுலகாடுஞ்க அமலனும் எழுந்தர் ஜெயம் ஜெயமே!

(Besancon) நகர ஆயரையும், அவ்வாலயம் தீப்பிடித்தபோது ஆறாம் பிலிப் மன்னனையும், அவனிறப்பின் போது 'டி சார்ஸி' (De Charney) குடும்பத்தையும் அடைந்து, 14ஆம் நாற்றாண்டிற் பிரான்க்கு வந்து சேர்ந்ததென ஊகிக்கின்றனர். இதன் பின், 1532 இல் 'சம்பரி' (Chambery) எனுமிடத்திலேற்பட்ட தீயினால் இதன் மடிப்பு வினிமோரங்கள் எரிந்து, ஒட்டுப் போடப்பட்டுள்ளன. இதற்கு முந்திய வரலாறு அறியப்படவில்லை யெனினும், பலசான்றுகள் இது கிறிஸ்துவின் துணிதாவென்பதை நிருபிக்கின்றன.

இக்கோடித் துணியிலுள்ள உருவும் மனிதனாலாக்கப்பட்ட தாகக் கூறுவார் உள்ள. ஆனால், அந்த நேர்ப்பிரதி உருவாகக் காரணமாயிருந்த மறையேற்றம் மனிதனால் லானதன்று (மறை ஏற்றம் என்பதென்ன வென்று மனிதன்றிய முன்னரே இருந்தது) என்பது நிருபணமாகி விட்டது. இவ்வுருவும் வர்ணங்கீட்டிப்பட்ட தாயிருந்து பின் அழிந்திருக்க முடியாது. இதனை நுண்ணிய நுணுக்குக்காட்டி ஆராய்ச்சிகள் தெரிவிக்கின்றன. மேலும், இவ்வகையான அளவுப் பொருத்தமும், இயையும் கொண்ட மனித வருவைப் 14 ஆம் நாற்றாண்டு மறுமலர்ச்சியின் முன் எந்தச் சித்திரக்காரனும் வரைந்ததில்லை.

இவ்வரு இரத்தத்தினாலேயே யானதென மருத்துவ ஆராய்ச்சிகளில் இருந்து வெளிவருகின்றன.

கு. யூட் ரிரோன்
சில்லாலை, பண்டத்தரிப்பு

ஆதாரம்: அருள்திரு, Langton அவர்களின் The Holy Shroud of Jesus Christ எனும் சிறு நாலிலிருந்து.

அல்லேலூயா! அல்லேலூயா!! அகமகிழ்வோம்! அக்களிப்போம்!!

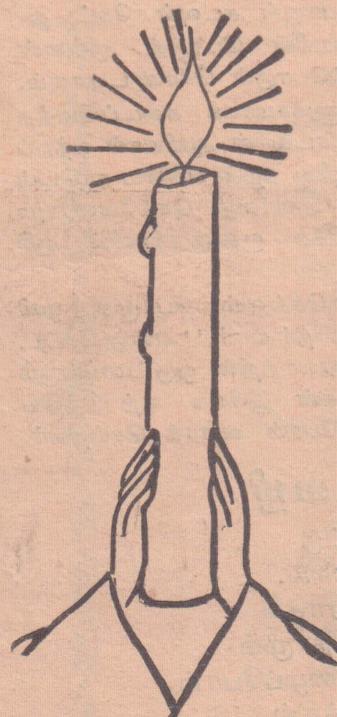
பரதுகாவலன்

வாகக நேயர்களுக்கும்
எழுத்தாளர்

பெருமக்களுக்கும்
மற்றும்

ஆதரவாளர்களுக்கும்

எமது அன்பும் மகிழ்வும்
கலந்த

உயிர்ப்பு விழா நல் வாழ்த்துக்கள்!

ஆசிரியர்